

LA VIDA LLARGA I PLENA DEL DOCTOR JULIÀ

EL DOCTOR BENET JULIÀ I FIGUERAS VA EXCEL·LIR AL CONSULTORI, EL QUIRÒFAN I L'ARXIU

PERE DURAN - INSPA

Amb una capacitat de treball envejable, una dedicació incansable, uns brillants dots intel·lectuals, una fina sensibilitat i una acurada organització del seu temps, Benet Julià i Figueras ha excel·lit en el camp de la medicina, ha publicat nombrosos i ben documentats treballs històrics, fruit d'una pacient recerca arxivística, i ha conreat el dibuix i la pintura. Assidu col·laborador de la *Revista de Girona*, en les pàgines d'aquesta publicació el recordem en ocasió del seu recent decés.

ENRIC MIRAMBELL I BELLOC > TEXT

seva vida no ha estat planera ni fàcil, els seus èxits s'han basat en el treball constant i seriós. Condicionat per l'activitat professional del seu pare, repartí la seva infància entre Sant Feliu, Girona, Igualada i definitivament Girona, canviant de col·legi en cada trasllat. Estudià el batxillerat a l'institut del carrer de la Força, i la carrera a la Universitat de Barcelona, amb la interrupció dels tres anys de guerra, període en què, sense haver obtingut encara la titulació, ja exercí en el front i també entre la població civil propera al seu destacament, població que no disposava d'atenció facultativa.

Va sentir el primer plor de multitud de gironins i gironines. Compartí angixes i alegries amb nombrosos pares i mares novells

Acabada la guerra, desmilitaritzat i després de passar per un camp de concentració, pogué finalitzar els estudis, i ja instal·lat a Girona inicià la seva vida professional. Primer exercí com a metge de capçalera, per guanyar-se la vida, fins que es presentà l'oportunitat d'ocupar una plaça de tocoginecòleg, que era la seva especialització. Era una feina apassionant, però molt dura, especialment en aquells temps, en què s'havia de treballar amb mitjans rudimentaris i amb ben poques comoditats: els parts es presentaven a qualsevol hora, tant de dia com de nit; en una clínica si eren distòcics, o en la casa familiar, si es consideraven normals; a Girona mateix o a l'entorn comarcal; en una població o en una masia amb difícil comunicació; en un ambient acceptable, o en condicions lamentables.

Nascut a Sant Feliu de Guíxols l'any 1913, Benet Julià ha viscut noranta-sis anys, en plenes facultats fins al darrer moment, i amb inquietuds i activitats fins fa ben poc temps. En el seu còmput personal ell hi afegia nou mesos, ja que no considerava l'inici del seu cicle vital el moment de trencar el cordó umbilical, sinó l'instant en què els seus pares havien fet l'encàrrec. Aquesta consideració, aparentment només curiosa i intranscendent, no deixa de ser un reflex del seu concepte referent a l'inici de la persona humana. La

>> **Benet Julià i Figueras.**

Una tarda que passejàvem pel Barri Vell, en passar per davant d'una casa d'aspecte miserable de la pujada del Rei Martí, em digué que una nit havia assistit una partera a la planta baixa d'aquell edifici, el terra de la qual estava sense pavimentar i on les condicions higièniques eren inexistents.

Exercí un temps a l'Hospital de Santa Caterina i a la Clínica Girona. Però la seva activitat professional es desenvolupà especialment a la Clínica del Dr. Bofill, a L'Aliança, des que aquesta entitat inaugurà les seves instal·lacions a Girona, l'any 1945, i a l'hospital que ara porta el nom del Dr. Trueta. Des del moment de la inauguració d'aquest establiment hospitalari, hi ocupà el càrrec de cap de servei de la seva especialitat.

En la seva llarga vida professional atengué milers de naixements. Va sentir el primer plor de multitud de gironins i gironines. Compartí angoixes i alegries amb nombrosos pares i mares novells. Em contava com n'era de terrible per a un metge quan no podia fer res per salvar una vida que havia estat posada a les seves mans. Viví com a propis els drames dels seus pacients, i familiars, i gaudia amb els que celebraven la felicitat arribada d'un fill esperat. I aquesta participació amb el bo i dolent de la vida professional no quedava reduïda a la clínica o al domicili del pacient, sinó

que continuava en la seva pròpia vida familiar. Explicava la seva muller que a la seva llar també es vivien les problemàtiques dels que havien posat confiança en la seva professionalitat.

Aquest esgotador treball, aquesta activitat professional que omplia moltes hores del dia i també algunes nits, no li impedí dedicar el poc temps lliure a la seva família i també a les seves aficions culturals. Com tants altres metges, era també un humanista. L'atreïen la recerca històrica, el dibuix i la pintura, i els viatges. L'afició de la seva muller a la música, com a filla que era de l'eminent músic i musicòleg Francesc Civil, afegia aquest art al seu ambient familiar i motivava la presència de la parella en concerts i manifestacions de caràcter musical.

Benet Julià freqüentà assíduament l'Arxiu Històric, els municipals de Girona i de Sant Feliu de Guíxols, el del Col·legi de Metges. Fruit d'aquesta recerca són els

Com tants altres metges, era també un humanista. L'atreïen la recerca històrica, el dibuix i la pintura, i els viatges

seus articles publicats en aquesta mateixa *Revista*, en els *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins*, als *Estudis del Baix Empordà* de l'Institut d'Estudis del Baix Empordà, i en diversos llibres i opuscles. Les temàtiques tractades són la història de la medicina, la història de Sant Feliu de Guíxols –en els seus més diversos aspectes, però molt detalladament en les qüestions marítimes–, la història de la farmàcia, la del seu Col·legi de Metges, i les biografies de metges de diverses èpoques.

En la seva joventut havia assistit a les classes de dibuix i de pintura amb els mestres Jaume Pons Martí i Josep Aguilera. Durant les seves estades estiuenques a Sant Feliu de Guíxols pintava aspectes d'aquesta població marinera i dels seus encantadors entorns. Els dies festius sortia a pintar als afores de Girona, i molt especialment en els bells paratges de Sant Esteve de Llémena, on tenia una caseta per descansar i gaudir de l'aire lliure i de la natura.

El carrer del Carme va ser molts anys el seu carrer. Allí tingué el seu domicili, allí va tenir els seus primers clients, era l'itinerari per anar a L'Aliança i en els darrers temps era el seu passeig diari de nonagenari, amb el bagatge d'una llarga vida d'estudi i de treball.

Enric Mirambell i Belloc és cronista oficial de la ciutat de Girona.